

BOCZNY TOR 346

miniatury kolejowe

Uchylam się od komentarza. W rzeczywistości nie-
często się to zdarza — milczenie w intensywnym
budzeniu, nasycaniu się dniem. To nie
tak. Zwykłe pół godziny jazdy tam. I najzwyczaj-
niejszy powrót, może nieco dłuższy. Z czołem
do szyby, z odklejonym poczuciem czasu —
jakby w sennej skończoności mgieł i przebły-
sków, w całej nieostrej jaskrawości poruszeń,
ze skłonnością wykolejoną do barw rozmy-
tych, kształtów płynących w nieznane — czy
jakoś tak... Ale miało nie być komentarza! / **dast**
A jeśli chcecie — jest na ostatniej stronie.

Justyna Zimna: A idźcie w cholerę z tymi kolorami o świcie, nie mogę się ubrać rano, bo marznę na balkonie i trzaskam zdjęcia. I natychmiast o nich zapominam.

